

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Przykłady struktur

WPROWADZENIE

Część B – cz.2

Narracje

Przykład nr B4 – J 20,24-29 (BW)

(24) A Tomasz, jeden z dwunastu, zwany Bliźniakiem, nie był z nimi, gdy przyszedł Jezus.

(25) Powiedzieli mu tedy inni uczniowie: Widzieliśmy Pana. On zaś im rzekł: Jeśli nie ujrzę na rękach jego znaku gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę.

(26) A po ośmiu dniach znowu byli w domu uczniowie jego i Tomasz z nimi. I przyszedł Jezus, gdy drzwi były zamknięte, i stanął pośród nich, i rzekł: Pokój wam!

(27) Potem rzekł do Tomasza: Daj tu palec swój i oglądaj ręce moje, i daj tu rękę swoją, i włóż w bok mój, a nie bądź bez wiary, lecz wierz.

(28) Odpowiedział Tomasz i rzekł mu: Pan mój i Bóg mój.

(29) Rzekł mu Jezus: Że mnie ujrzałeś, uwierzyłeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Przykład nr B4 – J 20,24-29 (BW)

(24) A Tomasz, jeden z dwunastu, zwany Bliźniakiem, nie był z nimi, gdy przyszedł Jezus.

(25) Powiedzieli mu tedy inni uczniowie: Widzieliśmy Pana. On zaś im rzekł: Jeśli nie ujrzę na rękach jego znaku gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę.

(26) A po ośmiu dniach znowu byli w domu uczniowie jego i Tomasz z nimi. I przyszedł Jezus, gdy drzwi były zamknięte, i stanął pośród nich, i rzekł: Pokój wam!

(27) Potem rzekł do Tomasza: Daj tu palec swój i oglądaj ręce moje, i daj tu rękę swoją, i włoż w bok mój, a nie bądź bez wiary, lecz wierz.

(28) Odpowiedział Tomasz i rzekł mu: Pan mój i Bóg mój.

(29) Rzekł mu Jezus: Że mnie ujrzałeś, uwierzyłeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Motyw nieobecności/
obecności Tomasza
w gronie uczniów
w trakcie spotkania
z Jezusem

Motyw bezpośredniego
widzenia Jezusa

Powracający motyw
dowodów, dotknięcia ran
i wiary Tomasza

Przykład nr B4 – J 20,24-29 (BW)

A1 (24) A Tomasz, jeden z dwunastu, zwany Bliźniakiem, nie był z nimi, gdy przyszedł Jezus.

B1 (25a) Powiedzieli mu tedy inni uczniowie: Widzieliśmy Pana.

C1 (25b) On zaś im rzekł: Jeśli nie ujrzę na rękach jego znaku gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę.

A2 (26a) A po ośmiu dniach znowu byli w domu uczniowie jego i Tomasz z nimi.

B2 (26b) I przyszedł Jezus, gdy drzwi były zamknięte, i stanął pośród nich, i rzekł: Pokój wam!

C2 (27) Potem rzekł do Tomasza: Daj tu palec swój i oglądaj ręce moje, i daj tu rękę swoją, i włoż w bok mój, a nie bądź bez wiary, lecz wierz. (28) Odpowiedział Tomasz i rzekł mu: Pan mój i Bóg mój. (29a) Rzekł mu Jezus: Że mnie ujrzałeś, uwierzyłeś; (29b) błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Przykład nr B4 – J 20,24-29 (BW)

A1 (24) A Tomasz, jeden z dwunastu, zwany Bliźniakiem, nie był z nimi, gdy przyszedł Jezus.

B1 (25a) Powiedzieli mu tedy inni uczniowie: Widzieliśmy Pana.

C1 (25b) On zaś im rzekł: Jeśli nie ujrzę na rękach jego znaku gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego, nie uwierzę.

A2 (26a) A po ośmiu dniach znowu byli w domu uczniowie jego i Tomasz z nimi.

B2 (26b) I przyszedł Jezus, gdy drzwi były zamknięte, i stanął pośród nich, i rzekł: Pokój wam!

C2 a a1 (27) Potem rzekł do Tomasza: Daj tu palec swój i oglądaj ręce moje,
i daj tu rękę swoją, i włoż w bok mój,

b1 a nie bądź bez wiary, lecz wierz.

b (28) Odpowiedział Tomasz i rzekł mu: Pan mój i Bóg mój.

a a2 (29a) Rzekł mu Jezus: Że mnie ujrzałeś, uwierzyłeś;

b2 (29b) błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Przykład nr B5 – J 18,1-12 (BW)

- (1) To powiedziawszy, wyszedł Jezus z uczniami swoimi za potok Cedron, gdzie był ogród, do którego wszedł z uczniami swoimi.
- (2) Ale i Judasz, który go wydał, znał to miejsce, bo Jezus często się tam schodził z uczniami swoimi.
- (3) Judasz tedy, wzięwszy oddział i sługi arcykapłanów i faryzeuszów, przyszedł tam z latarniami i z pochodniami, i z orężem.
- (4) Jezus zaś, wiedząc wszystko, co nań przyjść miało, wyszedł i zapytał ich: Kogo szukacie?
- (5) Odpowiedzieli mu: Jezusa Nazareńskiego. Rzekł do nich Jezus: Ja jestem. A stał z nimi i Judasz, który go wydał.
- (6) Gdy więc im rzekł: Ja jestem, cofnęli się i padli na ziemię.
- (7) Gdy ich znowu zapytał: Kogo szukacie? A oni odpowiedzieli: Jezusa Nazareńskiego.
- (8) Odpowiedział Jezus: Powiedziałem wam, że Ja jestem; jeśli więc mnie szukacie, pozwólcie tym odejść;
- (9) aby się wypełniły słowa, które powiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których mi dałeś.
- (10) Wówczas Szymon Piotr, mając miecz, dobył go i uderzył sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho. A słudze temu było na imię Malchus.
- (11) Na to rzekł Jezus do Piotra: Włóż miecz swój do pochwy; czy nie mam pić kielicha, który mi dał Ojciec?
- (12) Wtedy oddział żołnierzy i dowódca, i słudzy żydowscy pojмали Jezusa i związali go.

Przykład nr B5 – J 18,1-12 (BW)

- (1) To powiedziawszy, wyszedł Jezus z uczniami swoimi za potok Cedron, gdzie był ogród, do którego wszedł z uczniami swoimi.
- (2) Ale i Judasz, który go wydał, znał to miejsce, bo Jezus często się tam schodził z uczniami swoimi.
- (3) Judasz tedy, wzięwszy oddział i sługi arcykapłanów i faryzeuszów, przyszedł tam z latarniami i z pochodniami, i z orężem.
- (4) Jezus zaś, wiedząc wszystko, co nań przyjść miało, wyszedł i zapytał ich: Kogo szukacie?
- (5) Odpowiedzieli mu: Jezusa Nazareńskiego. Rzekł do nich Jezus: Ja jestem. A stał z nimi i Judasz, który go wydał.
- (6) Gdy więc im rzekł: Ja jestem, cofnęli się i padli na ziemię.
- (7) Gdy ich znowu zapytał: Kogo szukacie? A oni odpowiedzieli: Jezusa Nazareńskiego.
- (8) Odpowiedział Jezus: Powiedziałem wam, że Ja jestem; jeśli więc mnie szukacie, pozwólcie tym odejść;
- (9) aby się wypełniły słowa, które powiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których mi dałeś.
- (10) Wówczas Szymon Piotr, mając miecz, dobył go i uderzył sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho. A słudze temu było na imię Malchus.
- (11) Na to rzekł Jezus do Piotra: Włóż miecz swój do pochwy; czy nie mam pić kielicha, który mi dał Ojciec?
- (12) Wtedy oddział żołnierzy i dowódca, i słudzy żydowscy pojмали Jezusa i związali go.

Główny dialog otoczony jest przedstawieniem obecności Jezusa ze swoimi uczniami oraz działań wybranych uczniów: Judasza i Piotra. Obydwa fragmenty przedstawiają ogólnie miejsce i uczestników zajęcia.

Powtórzony dialog Jezusa z wysłańcami liderów żydowskich.

Przedstawienie reakcji sług (i Judasza?) na słowa Jezusa: „Ja Jestem”.

Przykład nr B5 – J 18,1-12 (BW)

A (1) To powiedziawszy, wyszedł Jezus z uczniami swoimi za potok Cedron, gdzie był ogród, do którego wszedł z uczniami swoimi. (2) Ale i Judasz, który go wydał, znał to miejsce, bo Jezus często się tam schodził z uczniami swoimi. (3) Judasz tedy, wzięwszy oddział i sługi arcykapłanów i faryzeuszów, przyszedł tam z latarniami i z pochodniami, i z orężem.

B a a1 (4) Jezus zaś, wiedząc wszystko, co nań przyjść miało, wyszedł i zapytał ich:
Kogo szukacie?

b1 (5a) Odpowiedzieli mu: Jezusa Nazareńskiego.

c1 (5b) Rzekł do nich Jezus: Ja jestem.

b a (5c) A stał z nimi i Judasz, który go wydał.

b (6a) Gdy więc im rzekł: Ja jestem,

a1 (6b) cofnęli się i padli na ziemię.

a1 a2 (7a) Gdy ich znowu zapytał: Kogo szukacie?

b2 (7b) A oni odpowiedzieli: Jezusa Nazareńskiego.

c2 (8a) Odpowiedział Jezus: Powiedziałem wam, że Ja jestem;

A1 (8b) jeśli więc mnie szukacie, pozwólcie tym odejść; (9) aby się wypełniły słowa, które powiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których mi dałeś. (10) Wówczas Szymon Piotr, mając miecz, dobył go i uderzył sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho. A słudze temu było na imię Malchus. (11) Na to rzekł Jezus do Piotra: Włóż miecz swój do pochwy; czy nie mam pić kielicha, który mi dał Ojciec? (12) Wtedy oddział żołnierzy i dowódca, i słudzy żydowscy pojмали Jezusa i związali go.

Przykład nr B5 – J 18,1-12 (BW)

A a1 (1) To powiedziawszy, wyszedł Jezus z uczniami swoimi za potok Cedron, gdzie był ogród, do którego wszedł z uczniami swoimi.

b1 (2) Ale i Judasz, który go wydał, znał to miejsce, bo Jezus często się tam schodził z uczniami swoimi. (3) Judasz tedy, wzięwszy oddział i sługi arcykapłanów i faryzeuszów, przyszedł tam z latarniami i z pochodniami, i z orężem.

B a a1 (4) Jezus zaś, wiedząc wszystko, co nań przyjść miało, wyszedł i zapytał ich: Kogo szukacie?

b1 (5a) Odpowiedzieli mu: Jezusa Nazareńskiego.

c1 (5b) Rzekł do nich Jezus: Ja jestem.

b a (5c) A stał z nimi i Judasz, który go wydał.

b (6a) Gdy więc im rzekł: Ja jestem,

a1 (6b) cofnęli się i padli na ziemię.

a1 a2 (7a) Gdy ich znowu zapytał: Kogo szukacie?

b2 (7b) A oni odpowiedzieli: Jezusa Nazareńskiego.

c2 (8a) Odpowiedział Jezus: Powiedziałem wam, że Ja jestem;

A1 a2 (8b) jeśli więc mnie szukacie, pozwólcie tym odejść; (9) aby się wypełniły słowa, które powiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których mi dałeś.

b2 (10) Wówczas Szymon Piotr, mając miecz, dobył go i uderzył sługę arcykapłana, i odciął mu prawe ucho. A służy temu było na imię Malchus. (11) Na to rzekł Jezus do Piotra: Włóż miecz swój do pochwy; czy nie mam pić kielicha, który mi dał Ojciec? (12) Wtedy oddział żołnierzy i dowódca, i słudzy żydowscy pojмали Jezusa i związali go.

Przykład nr B6 – J 14,7-9 i 14,10-11 (EIB dosł.)

(7) Skoro Mnie znacie, poznacie i mojego Ojca; odtąd też Go znacie - i zobaczyliście Go.

(8) Wtedy Filip wtrącił: Panie, pokaż nam Ojca, a [to] nam wystarczy.

(9) Jezus odpowiedział: Tyle czasu jestem z wami i jeszcze Mnie nie poznałeś, Filipie? Kto Mnie zobaczył, zobaczył Ojca. Jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca?

Motyw poznania Jezusa

Motyw poznania Ojca

Powtórzenie frazy „Pokaż nam Ojca” w relacji pytanie-odpowieź

Powtórzenie frazy „Ja w Ojcu, a Ojciec we Mnie” w połączeniu z motywem wiary

Motyw dzieł wykonywanych przez Ojca

Ciekawy zwrot: „a jeśli nie”; a jeśli nie co?

Mamy więc również motyw wiary w słowa Jezusa

Przykład nr B6 – J 14,7-9 i 14,10-11 (EIB dosł.)

X a1 (7a) Skoro Mnie znacie, poznacie i mojego Ojca;

b1 (7b) odtąd też Go znacie - i zobaczyliście Go.

c1 (8) Wtedy Filip wtrącił: Panie, pokaż nam Ojca, a [to] nam wystarczy.

a2 (9a) Jezus odpowiedział: Tyle czasu jestem z wami i jeszcze Mnie nie poznałeś, Filipie?

b2 (9b) Kto Mnie zobaczył, zobaczył Ojca.

c2 (9c) Jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca?

X1 a1 (10a) Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie?

b1 (10b) Słów, które do was kieruję, nie wypowiadam od siebie;

c1 (10c) to Ojciec, który trwa we Mnie, dokonuje swoich dzieł.

a2 (11a) Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie;

b2 (11b) a jeśli nie, **domyślne: wiara słowom Jezusa**

c2 (11c) to wierzcie ze względu na same dzieła.

Przykład nr B7 – Łk 17,1-10 (BW)

„zgorzzenie”

(1) I rzekł do uczniów swoich: Nie podobna, by zgorzienia nie przyszły, lecz biada temu, przez którego przychodzą.

(2) Lepiej by było dla niego, gdyby kamień młyński zawisł na szyi jego, a jego wrzucono do morza, niż żeby zgorzzył jednego z tych maluczkich.

(3) Miejcie się na baczności.

Jeśliby zgrzeszył twój brat, strofuj go, a jeśli się upamięta, odpuść mu.

(4) A jeśliby siedemkroć na dzień zgrzeszył przeciwko tobie, i siedemkroć zwrócił się do ciebie, mówiąc: Żałuję tego, odpuść mu.

(5) I rzekli apostołowie do Pana: Przydaj nam wiary.

(6) A Pan rzekł: Jeślibyście mieli wiarę jak ziarno gorczyczne, i rzeklibyście do tego figowca: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, usłuchałby was.

(7) Kto zaś z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie do niego, gdy powróci z pola: Chodź zaraz i zasiądź do stołu?

(8) Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż się najem i napiję, a potem i ty będziesz jadł i pił?

(9) Czy dziękuje słudze, że uczynił to, co mu polecono?

(10) Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: Sługami nieużytecznymi jesteśmy, bo co winniśmy byli uczynić, uczyniliśmy.

Przykład nr B7 – Łk 17,1-10 (BW)

(1) I rzekł do uczniów swoich: Nie podobna, by zgorszenia nie przyszły, lecz biada temu, przez którego przychodzą.

(2) Lepiej by było dla niego, gdyby kamień młyński zawisł na szyi jego, a jego wrzucono do morza, niż żeby zgorszył jednego z tych maluczkich.

(3) Miejcie się na baczności.

Jeśliby zgrzeszył twój brat, strofuj go, a jeśli się upamięta, odpuść mu.

(4) A jeśliby siedemkroć na dzień zgrzeszył przeciwko tobie, i siedemkroć zwrócił się do ciebie, mówiąc: Żałuję tego, odpuść mu.

(5) I rzekli apostołowie do Pana: Przydadź nam wiary.

(6) A Pan rzekł: Jeślibyście mieli wiarę jak ziarno gorczyczne, i rzeklibyście do tego figowca: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, usłuchałby was.

(7) Kto zaś z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie do niego, gdy powróci z pola: Chodź zaraz i zasiądź do stołu?

(8) Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż się najem i napiję, a potem i ty będziesz jadł i pił?

(9) Czy dziękuje słudze, że uczynił to, co mu polecono?

(10) Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: Sługami nieużytecznymi jesteśmy, bo co winniśmy byli uczynić, uczyniliśmy.

Zapowiedź nieuchronności zgorszeń i ostrzeżenie przed zgorszeniem dla maluczkich

Wezwanie uczniów (nakaz) do przebaczenia za każdym razem, kiedy winowajca żałuje popełnionego zła

Apostołowie stwierdzają, że do tego potrzebna jest szczególna wiara - Jezus jest innego zdania

Postawę uczniów/ apostołów ma charakteryzować przede wszystkim posłuszeństwo poleceniu Jezusa

Przykład nr B7 – Łk 17,1-10 (BW)

(1) I rzekł do uczniów swoich: Niepodobna, by zgorszenia nie przyszły, lecz biada temu, przez którego przychodzą. (2) Lepiej by było dla niego, gdyby kamień młyński zawisł na szyi jego, a jego wrzucono do morza, niż żeby zgorszył jednego z tych maluczkich. (3a) Mieście się na bacności.

Mają być czujni i powstrzymać się od czegoś ...

(3b) Jeśliby zgrzeszył twój brat, strofuj go, a jeśli się upamięta, odpuść mu. (4) A jeśliby siedemkroć na dzień zgrzeszył przeciwko tobie, i siedemkroć zwrócił się do ciebie, mówiąc: Żałuję tego, odpuść mu.

Wyraźne polecenie przebaczenia zawsze, gdy jest żal

(5) I rzekli apostołowie do Pana: Przydaj nam wiary. (6) A Pan rzekł: Jeślibyście mieli wiarę jak ziarno gorczyczne, i rzeklibyście do tego figowca: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, usłuchałby was.

Nie są czujni i już są gotowi, aby odstąpić ...

(7) Kto zaś z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie do niego, gdy powróci z pola: Chodź zaraz i zasiądź do stołu? (8) Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż się najem i napiję, a potem i ty będziesz jadł i pił? (9) Czy dziękuje słudze, że uczynił to, co mu polecono? (10) Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: Sługami nieużytecznymi jesteśmy, bo co winniśmy byli uczynić, uczyniliśmy.

Wyraźne polecenie posłuszeństwa w tym, co nakazane

Zapowiedź nieuchronności zgorseń i ostrzeżenie przed zgorszeniem dla maluczkich

Wezwanie uczniów (nakaz) do przebaczenia za każdym razem, kiedy winowajca żałuje popełnionego zła

Apostołowie stwierdzają, że do tego potrzebna jest szczególna wiara - Jezus jest innego zdania

Postawę uczniów/ apostołów ma charakteryzować przede wszystkim posłuszeństwo poleceniu Jezusa

Przykład nr B7 – Łk 17,1-10 (BW)

A1 (1) I rzekł do uczniów swoich: Niepodobna, by zgorszenia nie przyszły, (2) Lecz biada temu, przez którego przychodzą. (3) Lepiej by było dla niego, gdyby kamień młyński zawisł na szyi jego, a jego wrzucono do morza, niż żeby zgorszył jednego z tych maluczkich. (4) Mieście się na bacności.

przychodzą. (2) Lecz biada temu, przez którego przychodzą do morza, niż żeby

B1 (3b) Jeśli by zgrzeszył twój brat, strofuj go, a jeśli się upamięta, odpuść mu. (3c) a jeśli się upamięta, odpuść mu. (4a) A jeśli by siedemkroć na dzień zgrzeszył przeciwko tobie, a jeśli siedemkroć zwrócił się do ciebie, mówiąc: Żałuję tego, odpuść mu. (4c) odpuść mu.

siedemkroć na dzień zgrzeszył przeciwko tobie, a jeśli siedemkroć zwrócił się do ciebie, mówiąc: Żałuję tego, odpuść mu.

A2 (5) I rzekli apostołowie do Pana: Przydaj nam wiary. (6) A Pan rzekł: Jeśli byście mieli wiarę jak ziarno gorczyczne, i rzekli byście do tego figowca: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, i usłuchałby was.

A2 a (5) I rzekli apostołowie do Pana: Przydaj nam wiary. **b** (6a) A Pan rzekł: Jeśli byście mieli wiarę jak ziarno gorczyczne, i rzekli byście do tego figowca: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, **a1** (6b) usłuchałby was.

B2 (7) Kto zaś z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie do niego, gdy powróci z pola: Chodź zaraz i zasiądź do stołu? (8) Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę, przepasuj się i usługuj mi, aż się najem i napiję, a potem i ty będziesz jadł i pił? (9) Czy dziękuje słudze, że uczynił to, co mu polecono? (10) Tak i wy, sługami nieużytecznymi jesteśmy, bo

a1 (10a) Tak i wy, **b1** (10b) gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, **a2** (10c) mówcie: Sługami nieużytecznymi jesteśmy, **b2** (10d) bo co winniśmy byli uczynić, uczyniliśmy.

Przykład nr B7 – Łk 17,1-10 (BW)

- A1 a** (1a) I rzekł do uczniów swoich: Niepodobna, by zgorszenia nie przyszły,
b (1b) lecz biada temu, przez którego przychodzą.
c (2a) Lepiej by było dla niego, gdyby kamień młyński zawisł na szyi jego, a jego wrzucono do morza,
b1 (2b) niż żeby zgorszył jednego z tych maluczkich.
- a1** (3a) Miejcie się na baczności.
- B1 a1** (3b) Jeśliby zgrzeszył twój brat, strofuj go,
b1 (3c) a jeśli się upamięta,
c1 (3d) odpuść mu.
- a2** (4a) A jeśliby siedemkroć na dzień zgrzeszył przeciwko tobie,
b2 (4b) i siedemkroć zwrócił się do ciebie, mówiąc: Żałuję tego,
c2 (4c) odpuść mu.
- A2 a** (5) I rzekli apostołowie do Pana: Przydadz nam wiary.
- b** (6a) A Pan rzekł: Jeślibyście mieli wiarę jak ziarno gorczyczne, i rzeklibyście do tego figowca: Wyrwij się z korzeniem i przesadz się w morze,
- a1** (6b) usłuchałby was.
- B2 a a** (7) Kto zaś z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie do niego, gdy powróci z pola: Chodź zaraz i zasiądź do stołu?
b (8a) Czy nie powie mu raczej: Przygotuj mi wieczerzę,
c (8b) przepasz się i usługuj mi (!),
b1 (8c) aż się najem i napiję,
a1 (8d) a potem i ty będziesz jadł i pił?
- b** (9) Czy dziękuje słudze, że uczynił to, co mu polecono?
- a1 a1** (10a) Tak i wy,
b1 (10b) gdy uczynicie wszystko, co wam polecono,
a2 (10c) mówcie: Sługami nieużytecznymi jesteśmy,
b2 (10d) bo co winniśmy byli uczynić, uczyniliśmy.

Czego na podstawie przerobionych fragmentów uczymy się o narracjach biblijnych?

Czas na pytania

i małą przerwę – 5 min.

SLAJDY UZUPEŁNIAJĄCE

Ad. Łk 17,1-10 – „ZGORSZENIE”

Za „*Słownikiem Biblijnym*” W. R. F. Browninga **zgorszenie** to:
„gr. *skandalon*, które może oznaczać skandal, przeszkodę, coś, co wywołuje zgorszenie, obrazę. Ktoś może potknąć się o przeszkodę i przewrócić (Kpł 19,14 „Nie będziesz złorzeczył głuchemu, a przed ślepym nie będziesz kładł przeszkody (...)). Skandal może też być zasadniczą przeszkodą w drodze do wiary (Ga 5,11). Św. Paweł pisze, że ukrzyżowany Chrystus jest „skandalem” budzącym sprzeciw ze strony Żydów (1Kor 1,23). Dla Jezusa „skandalem” był kuszący go szatan (Mt 16,23 o Piotrze). Źle postępują tacy wierzący, którzy będąc mocnymi w swych przekonaniach, kładą tym samym przeszkody na drodze mniej pewnych czy wahających się wierzących (Rz 14,13). (...) Częściej jednak słowa „zgorszenie” używa się dzisiaj, określając nieakceptowane postępowanie członków społeczności chrześcijańskiej, które niszczy taką społeczność.”

C. S. Keener w „*Komentarzu historyczno-kulturowym do Nowego Testamentu*” do Łk 17,1-4 stwierdza: „Słowo „potknięcie” było często używane w znaczeniu metaforycznym, w odniesieniu do życia w grzechu lub odejścia od prawdziwej wiary.”

A „*Słownik Języka Polskiego*” PWN definiuje czasownik **zgorszyć**:
„wywrzeć na kogoś zły, demoralizujący wpływ, spowodować zepsucie, wywołać oburzenie.”
Natomiast rzeczownik **zgorszenie** to:
„1. rzeczownik od czasownika zgorszyć; 2. demoralizacja, zepsucie; 3. oburzenie, zgroza.”